

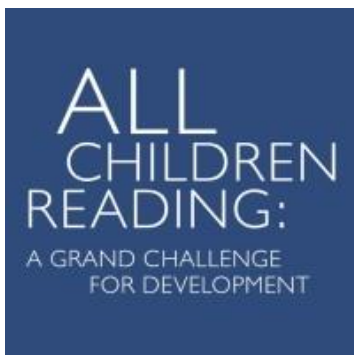

Misterul dispariției becurilor

Author: Mervat Al-Beltagi
Ilustrator: Maya Abboud

Realizarea cărții originale a fost posibilă grație sprijinului generos al All Children Reading: A Grand Challenge for Development¹ (ACR GCD), parteneri (the United States Agency for International Development² (USAID), World Vision și Guvernul Australian. A fost pregătită de Asafeer Education Technologies FZ LLC și nu reflectă neapărat viziunile partenerilor ACR GCD. Potențialele adaptări și traduceri ale acestei lucrări nu ar trebui considerate teaduceri oficiale ale ACR GCD. ACR GCD nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul sau erorile care ar putea apărea în traducerea acestui material.

¹ Toți copiii citesc: Marea provocare pentru dezvoltare

² Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională

Bună, prieteni!

Mă numesc Zed. Mă puteți vedea?

Bineînțeles că da.

Acum câteva zile, era foarte dificil să vezi
orice.

Știți ce s-a întâmplat?

Într-o noapte misterioasă, toate becurile au
dispărut. Nu numai din casa mea, ci din tot
orașelul.

Era întuneric pretutindeni.

Era îngrozitor, oribil.

Ne temeam.

Am căutat peste tot, dar tot nu am putut găsi becurile. Locuitorii orașelului au avut o întrunire unde au discutat despre dispariția becurilor.

Au întrebat: „Unde sunt becurile noastre? Cine le-a furat și de ce?”

Am început să caut o soluție pentru acest mister.
Cu siguranță se ascunde un mare secret în spatele lui.
Trebuie să descopăr cine a furat becurile.
Fiecare hoț lasă niște urme.
Mi-am pus pălăria de Sherlock Holmes, mi-am
luat o lupă și am început să caut peste tot.

Când am ajuns la pervazul ferestrei mele, m-am simțit triumfător și am strigat: „Am găsit!”

Acolo se afla o șuviță lungă de păr negru. Am strigat,

„Hoțul a lăsat în urma lui această șuviță de păr. Cu siguranță îi aparține. Trebuie să îl gălesc. Mă întreb cine este?”

S-ar putea să fie o maimuță! Sau ar putea fi o căprioară!

Ar putea fi chiar un căpcăun uriaș!

Un căpcăun? O, nu! Sunt înspăimântat de moarte.

Orice ar fi, îmi voi păstra calmul și voi fi curajos.
Mi-am luat lupa și am privit în jos, pentru a găsi alte
urme lăsate de hoț.
Am căutat și am căutat. Am urcat munții și am
coborât pe câmpii.
Am trecut prin toată pădurea fără să descopăr pe
cineva cu același tip de păr.
Eram atât de epuizat, încât m-am oprit să mă
odihnesc, când dintr-o dată am văzut ceva
strălucitor în depărtare.

M-am întrebat de unde putea veni acea lumină.
Tot orașelul era întunecat.

M-am strecurat rapid ca o maimuță, până am ajuns într-o grotă în munte. Aceasta emitea o lumină puternică și aici mă aștepta o surpriză.

Toate becurile din orașel erau bagate în această grotă. Aici sunt toate becurile mele și ale vecinilor mei, dar sunt toate dezamblate. Cine a făcut asta? Și unde e hoțul?

Atunci, o voce ciudată venind din adâncurile grotei, spuse: „Eu v-am luat becurile.” M-am înfiorat și au început să îmi tremure genunchii. A cui este această voce oribilă?

Ursul stătea acolo indiferent și mi-a spus, „Da, Zed, eu am fost.”

Când l-am întrebat „dar de ce ai făcut asta?”, el mi-a răspuns...

Un urs cu păr lung, gros și negru a ieșit din grotă. În uimirea mea, l-am întrebat „Tu nu ești ursul andin cu ochelari? Ai părul lung și gros și cu siguranță ești hoțul de becuri.”

„Sunt unul dintre ultimele exemplare din specia mea. Sunt singur și nu are cine să aibă grijă de mine. Așa că mi-am închipuit că dacă îmi umplu grotta cu lumină, va străluci ca o stea de pe cer.”

„M-am gândit că astfel, alt urs din specia mea mă va putea găsi ușor și va veni să petreacă niște timp cu mine.”

Am întrebat, „De ce nu ne-ai zis asta în loc să ne iei becurile? Te pot ajuta să îți rezolvi problema, însă doar dacă ne dai înapoi toate becurile pe care le-ai furat.”

Ursul s-a simțit ușurat și a zis, „Vei găsi rămășițele becurilor voastre în acest coș. Acestea consumă multă electricitate.

Am primit o factură uriașă, astfel că le-am schimbat cu niște becuri mai econoame găsite în orașelul din apropiere.”

M-am uitat la becuri și deodată mi-a venit o idee grozavă, care a schimbat toată situația.

Am luat becurile din coș și m-am grăbit spre prietenii mei, pentru a le cere ajutorul.

Am reutilizat becurile sub formă de vase, pictând pe ele diverse modele simpatice. Eu și prietenii mei am fost foarte creativi folosind culori, ață și cactuși.

Apoi, am vândut toate vechile becuri transformate în vase și, din banii obținuți, am luat becuri noi, economice. Le-am distribuit locuitorilor din orașel. Au fost extrem de fericiți că vor economisi bani la plata facturilor.

Cât despre amicul nostru, ursul cu ochelari, eu și prietenii mei îl vizităm pe rând și îi ținem companie.

El ne-a vizitat și școala și a jucat chiar și într-o piesă.
A fost cea mai bună piesă la care a participat trupa noastră de actorie. Ursul cu ochelari a început să primească solicitări din toate părțile.

De aceea, prieteni, acum mă puteți vedea bine, după ce am rezolvat misterul becurilor dispărute.

Deodată, mama lui Zed strigă nervoasă, „Zed, frigiderul a dispărut!”

Mă întreb cine a fost hoțul de această dată.

Sfârșit